

Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť
dňa 05.08.2010
Najvyšší súd Slovenskej republiky
dňa 06.09.2010

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a členov senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a JUDr. Aleny Adamcovej v právnej veci navrhovateľa C.E.N, s.r.o., Gagarinova 12, 821 05 Bratislava, IČO: 35 780 886, zastúpeného JUDr. Petrom Kováčom, advokátom Advokátskej kancelárie JUDr. Peter Kováč, s.r.o., so sídlom Kubániho č. 16, 811 04 Bratislava, proti odporkyňi Rada pre vysielanie a retransmisiu, Dobrovičova 8, 811 09 Bratislava, o opravnom prostriedku navrhovateľa proti rozhodnutiu odporkyne zo dňa 8. decembra 2009 č. RZL/179/2009, takto

rozhodol :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie odporkyne zo dňa 8. decembra 2009 č. RZL/179/2009 **potvrdzuje**.

Navrhovateľovi náhradu trov konania **nepriznáva**.

Navrhovateľ **je povinný** zaplatiť na účet Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 66 € do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

Odôvodnenie:

Rozhodnutím zo dňa 8. decembra 2009 č. RZL/179/2009 vydanom v správnom konaní č. 363-PLO/O-4866/2009 na základe § 68 ods. 6 písm. c) zákona č. 308/2000 Z.z. o vysielaní

a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z. z. o telekomunikáciách, s odkazom na § 69 ods. 2 zákona č. 220/2007 Z. z. o digitálnom vysielaní programových služieb a poskytovaní iných obsahových služieb prostredníctvom digitálneho prenosu a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o digitálnom vysielaní) odporkyňa rozhodla, že odníma spoločnosti C.E.N., s.r.o. frekvenciu (kanál) 39, vysielateľ Bratislava, ktorá z väčšej časti zasahuje do frekvenčného vyhradenia Bratislava a nevyužíva sa analógovým vysielateľom na lokálne vysielanie. V odôvodnení rozhodnutia odporkyňa poukázala na Opatrenie Telekomunikačného úradu SR (ďalej len „Úrad“) č. O-17/2008, ktorým sa ustanovujú podrobnosti o podmienkach prechodu z analógového spôsobu šírenia signálu televízneho terestriálneho vysielania na digitálny spôsob šírenia signálu televízneho terestriálneho vysielania (ďalej „Podmienky prechodu“), a ktoré Úrad vydal ako všeobecne záväzný právny predpis podľa § 67 ods. 1 zákona o digitálnom vysielaní. Sú v ňom stanovené postupy do ukončenia analógového televízneho terestriálneho vysielania, harmonogram a podmienky spúšťania jednotlivých frekvenčných vyhradení na digitálne terestriálne televízne vysielanie a lehoty, podmienky a spôsob opúšťania analógového televízneho terestriálneho vysielania, a to tak, aby k opusteniu analógového televízneho terestriálneho vysielania došlo najneskôr do konca roku 2012. Dňa 07.10.2009 boli odporkyňi doručené rozhodnutia Úradu o udelení terestriálneho prevádzkového povolenia pre jednotlivé územia frekvenčného vyhradenia spoločnosti Towercom, a.s.; prílohou každého z nich bolo Oznámenie Úradu, vydané podľa § 2 podmienok prechodu, obsahom ktorého bol zoznam frekvencií, ktorých sa týka povinnosť Rady odňať frekvenciu pridelenú na analógové vysielanie. Všetky rozhodnutia nadobudli právoplatnosť dňa 23.09.2009. S prihliadnutím na vyjadrenia účastníka konania na ústnom pojednávaní Rada konštatovala, že právnym dôvodom odňatia frekvencie je skutočnosť, že táto z väčšej časti zasahuje do frekvenčného vyhradenia Bratislava, čo vyplýva z Oznámenia Telekomunikačného úradu SR. Rade doručené Oznámenia Telekomunikačného úradu SR obsahujú taxatívny výpočet frekvencií, ktorých sa týka povinnosť Rady odňať ich analógovému vysielateľovi, pričom Rada má zákonom uloženú povinnosť vo veci konať a rozhodnúť. Rada ďalej konštatovala, že odňatie analógovej frekvencie nezbavuje účastníka konania práva naďalej využívať danú analógovú frekvenciu, a to v rozsahu a spôsobom, ktoré sú stanovené v § 69 zákona o digitálnom vysielaní a účastník má právo po odňatí analógovej frekvencie požiadať Úrad o určenie alternatívnej analógovej frekvencie, ako aj právo vysielateľ programovú službu terestriálnym multiplexom poskytovateľa multiplexu, kvôli ktorému sa jeho frekvencia odňala, najdlhšie však na čas platnosti licencie udelennej podľa osobitného predpisu.

Vo včas podanom opravnom prostriedku podľa § 250l a nasl. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), doručenom najvyššiemu súdu dňa 5.01.2010 (rozhodnutie bolo navrhovateľovi doručené dňa 21.12.2009) proti hore uvedenému rozhodnutiu navrhovateľ predovšetkým poukázal na skutočnosť, že podľa Opatrenia Telekomunikačného úradu SR z 18. apríla 2008 č. O-17/2008, ktorým sa ustanovujú podrobnosti o podmienkach prechodu z analógového spôsobu šírenia signálu televízneho terestriálneho vysielania na digitálny spôsob šírenia signálu televízneho terestriálneho vysielania, uverejneného v Zbierke zákonov dňa 24. apríla 2008, predmetná frekvencia (kanál) 39, vysielateľ Bratislava nie je zaradená v zozname frekvencií, ktoré by mali byť použité ako frekvenčné vyhradenia pre terestriálny

multiplex, ani v zozname frekvencií v rámci termínov ukončenia analógového vysielania. S poukazom na uvedené, ako aj na fakt, že navrhovateľ má frekvenciu pridelenú podľa platnej licencie na televízne vysielanie č. T/125 do 31. decembra 2010, spochybňuje legitímnosť začatia správneho konania zo strany Rady vo veci odňatia predmetnej frekvencie, ktorej odňatím dochádza k narúšaniu princípu právnej istoty navrhovateľa, ktorý túto frekvenciu stále využíva, pretože pokrýva územie Bratislavy a okolia, kde nie sú k dispozícii káblové distribučné systémy. Navrhovateľ zastáva názor, že postup odporkyne pri odňatí frekvencie nebol v súlade s ustanovením § 69 ods. 2 zákona o digitálnom vysielaní. Má tiež za to, že napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Navrhol preto, aby najvyšší súd zrušil napadnuté rozhodnutie odporkyne zo dňa 08. 12. 2009, číslo RZL/179/2009, vydané v správnom konaní č. 363-PL0/O-4866/2009, a vec jej vrátil na ďalšie konanie a súčasne zaviazal odporkyňu na náhradu trov konania. Zároveň navrhol odložiť vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia, nakoľko jeho vykonaním by mohlo dôjsť k ukončeniu vysielania na uvedenej frekvencii pred konečným termínom jej platnosti, čím by bol zmarený samotný účel jeho preskúmania.

Odporkyňa vo vyjadrení k opravnému prostriedku navrhovateľa navrhla napadnuté rozhodnutie potvrdiť. K námietke navrhovateľa, že predmetná frekvencia nie je zaradená v zozname frekvencií, ktoré by mali byť použité ako frekvenčné vyhradenia pre terestriálny multiplex, ani v zozname frekvencií v rámci termínov ukončenia analógového vysielania uviedla, že podľa § 69 ods. 2 zákona o digitálnom vysielaní Rada je povinná rozhodnúť aj o odňatí frekvencií, ktoré využívajú analógoví vysielatelia, ak z väčšej časti zasahujú do príslušného frekvenčného vyhradenia a nevyužívajú sa analógovým vysielateľom na lokálne vysielanie. Rada považuje obe tieto podmienky za splnené, pretože frekvencia navrhovateľa zasahuje z väčšej časti do frekvenčného vyhradenia Bratislava a navrhovateľ, ktorý je v licencií klasifikovaný ako multiregionálny vysielateľ, nevyužíva frekvenciu na lokálne vysielanie. Ďalej uviedla, že orgánom štátnej správy, vykonávajúcim správu frekvenčného spektra na území Slovenskej republiky je Telekomunikačný úrad SR a odporkyni neprináleží posudzovať spôsob, akým dospel k zoznamu frekvencií, ktorých sa týka povinnosť Rady odňať ich a ani navrhovateľ neuviedol také skutočnosti, ktoré by vyvolali dôvodné pochybnosti o vecnej správnosti Oznámenia Telekomunikačného úradu SR. Je nesporné, že frekvencia bola navrhovateľovi pridelená zákonom upraveným spôsobom a rovnako k jej odňatiu došlo na základe zákona a zákonom upraveným spôsobom. Jej odňatie je nevyhnutným predpokladom pre úplný prechod na digitálne vysielanie a naplnenie záväzkov, vyplývajúcich pre Slovenskú republiku z členstva v Európskej únii. Jednotlivé ustanovenia zákona o digitálnom vysielaní upravené spôsoby zabezpečenia ďalšej činnosti vysielateľa sú vyjadrené spôsobom nevzbudzujúcim pochybnosti o vôli zákonodarcu vytvoriť pre vysielateľov, ktorým bola odňatá frekvencia, stav právnej istoty pri čo najmenšom zásahu do ich práv a právom chránených záujmov. Odporkyňa má za to, že ako príslušný správny orgán v dostatočnej miere zistila skutkový stav veci, na ktorý správne aplikovala relevantné ustanovenia zákona, že jej rozhodnutie má všetky náležitosti ustanovené v § 47 zákona č. 71/1967 Zb., nevykazuje formálne ani logické nedostatky, je riadne odôvodnené a vychádza zo skutkového stavu zisteného v zmysle ustanovení zákona č. 71/1967 Zb., že

navrhovateľ nebol na svojich právach ukrátený rozhodnutím ani postupom správneho orgánu a napadnuté rozhodnutie a postup je v súlade so zákonom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd vecne príslušný na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Rady na základe podaného opravného prostriedku, preskúmal napadnuté rozhodnutie a jemu predchádzajúce správne konanie postupom podľa § 246 ods. 2 písm. a/ OSP v spojení s § 68 ods. 8 zákona č. 308/2000 Z.z. z dôvodov uvedených v opravnom prostriedku a po oboznámení sa s obsahom administratívneho spisu č. 363-PLO/O-4866/2009, ako aj s obsahom písomných podaní účastníkov konania a po vypočutí zástupcov účastníkov na pojednávaní súdu dňa 20. 05. 2010 a 1. 07. 2010 dospel k záveru, že opravný prostriedok navrhovateľa nie je dôvodný.

Ako vyplýva z obsahu administratívneho spisu, odporkyňa napadnutým rozhodnutím zo dňa 08. 12. 2009 rozhodla o odňatí frekvencie (kanál) 39, vysielač Bratislava spoločnosti C.E.N. s.r.o., a to postupom podľa § 68 ods. 6 písm. c) zákona č. 308/2000 Z. z. s odkazom na § 69 ods. 2 zákona č. 220/2007 Z. z. o digitálnom vysielaní s odôvodnením, že predmetná frekvencia z väčšej časti zasahuje do frekvenčného vyhradenia Bratislava a nevyužíva sa analógovým vysielaťom na lokálne vysielanie.

Podľa § 68 ods. 6 písm. c) zákona č. 308/2000 Z. z., Rada frekvenciu pridelenú na analógové vysielanie odníme, ak to ustanovuje osobitný predpis (napríklad § 69 ods. 1 a 2 zákona č. 220/2007 Z. z.).

Podľa § 68 ods. 8 zákona č. 308/2000 Z. z., proti rozhodnutiu o odňatí frekvencie môže vysielať podať opravný prostriedok na najvyšší súd do 15 dní odo dňa doručenia rozhodnutia Rady; podanie opravného prostriedku proti rozhodnutiu o odňatí frekvencie podľa odseku 6 nemá odkladný účinok.

Podľa § 69 ods. 1 zákona č. 220/2007 Z. z., ak úrad udelil terestriálne prevádzkové povolenie vo frekvenčnom vyhradení, ktorého frekvencia sa využíva analógovým vysielaťom na území Slovenskej republiky, je Rada do 90 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o udelení terestriálneho prevádzkového povolenia povinná rozhodnúť podľa osobitného predpisu o odňatí tejto frekvencie analógovému vysielaťovi. Úrad udeľuje terestriálne prevádzkové povolenie prednostne vo frekvenčnom vyhradení, ktorého frekvencia sa nevyužíva analógovým vysielaťom na území Slovenskej republiky.

Podľa § 69 ods. 2 zákona č. 220/2007 Z. z., rada je v lehote podľa ods. 1 povinná rozhodnúť podľa osobitného predpisu (§ 68 ods. 6 zákona č. 308/2000 Z.z. v znení zákona č. 220/2007 Z. z.) aj o odňatí frekvencií, ktoré využívajú analógoví vysielaelia, ak z väčšej časti zasahujú do príslušného frekvenčného vyhradenia a nevyužívajú sa analógovým vysielaťom na lokálne vysielanie.

Z obsahu administratívneho spisu tiež vyplýva, že dňa 23. 11. 2009 bolo navrhovateľovi doručené oznámenie o začatí správneho konania č. 363-PLO/O-4866/2009 zo dňa

18. 11. 2009 podľa § 68 ods. 6 písm. c) zákona č. 308/2000 Z. z. s odkazom na § 69 ods. 2 zákona č. 220/2007 Z. z. o digitálnom vysielaní vo veci odňatia predmetnej frekvencie, ktorá z väčšej časti zasahuje do frekvenčného vyhradenia a nie je využívaná analógovým vysielateľom na lokálne vysielanie. Pred začatím správneho konania boli Rade dňa 07. 10. 2009 doručené rozhodnutia Telekomunikačného úradu SR o udelení terestriálneho prevádzkového povolenia pre jednotlivé územia frekvenčného vyhradenia spoločnosti Towercom, a.s., ktoré nadobudli právoplatnosť dňa 23. 09. 2009. Navrhovateľ sa k predmetu správneho konania vyjadril písomným podaním z 30. 11. 2009, v ktorom uviedol, že považuje za dôležité Radu upozorniť na skutočnosť, že na základe Opatrenia Telekomunikačného úradu Slovenskej republiky z 18. apríla 2008 č. O17/2008, ktorým sa ustanovujú podrobnosti o podmienkach prechodu z analógového spôsobu šírenia signálu televízneho terestriálneho vysielania na digitálny spôsob šírenia signálu televízneho terestriálneho vysielania sa predmetná frekvencia neplánuje využívať na budovanie celoplošných DBV-T sietí v období do 31. 12. 2012. Žiada preto Radu o koordináciu procesu odňatia frekvencie s Telekomunikačným úradom SR, aby bola zabezpečená právna istota pre vysielateľa využívať frekvenciu v zmysle platnej licencie. Dňa 08. 12. 2009 sa uskutočnilo ústne pojednávanie, o priebehu ktorého bola spísaná zápisnica, založená v administratívnom spise.

Pred vydaním rozhodnutia bolo Rade dňa 18. 11. 2009 doručené Oznámenie Úradu č. 5986/10/2009, ktorého prílohu tvoril zoznam frekvencií podľa § 69 ods. 2 zákona č. 220/2007 Z. z. s tým, že do tejto kategórie spadajú všetky ostatné frekvencie využívané analógovými vysielateľmi na území Slovenskej republiky, na ktoré sa nevzťahuje § 69 ods. 1 zákona o digitálnom vysielaní a nie sú frekvenciami analógových vysielateľov lokálneho vysielania. Medzi týmito frekvenciami je uvedený aj kanál 39 vysielateľa C.E.N., s.r.o. Bratislava, program TA 3. Na základe žiadosti Rady jej Úrad zaslal ďalšie oznámenie č. 6279/10/2009 zo dňa 7. 12. 2009 – informáciu o frekvenciách (kanáloch) podľa § 69 ods. 2 zákona č. 220/2007 Z. z. o digitálnom vysielaní, doplnenú o informáciu o príslušnom frekvenčnom vyhradení, do ktorého príslušný vysielateľ z väčšej časti zasahuje. V pripojenom zozname je uvedená aj frekvencia č. 39 Bratislava s tým, že z väčšej časti zasahuje do frekvenčného vyhradenia Bratislava.

Navrhovateľ v podanom opravnom prostriedku predovšetkým namietal, že predmetná frekvencia nie je zaradená v zozname frekvencií, ktoré by mali byť použité ako frekvenčné vyhradenia pre terestriálny multiplex, ani v zozname frekvencií v rámci termínov ukončenia analógového vysielania. Táto námietka však s prihliadnutím na obsah administratívneho spisu neobstojí, pretože, ako už bolo uvedené, je v ňom založené oznámenie Úradu, podľa ktorého všetky frekvencie, na ktoré sa nevzťahuje § 69 ods. 1 zákona o digitálnom vysielaní a nie sú frekvenciami analógových vysielateľov lokálneho vysielania, spadajú do kategórie podľa § 69 ods. 2 tohto zákona. V konaní bolo preukázané, že zákonné podmienky pre odňatie frekvencie v zmysle § 69 ods. 2 zákona o digitálnom vysielaní boli splnené; nebola spochybnená skutočnosť, že Rada rozhodla o odňatí frekvencie, ktorá z väčšej časti zasahuje do príslušného frekvenčného vyhradenia, a ktorú analógový vysielateľ (navrhovateľ) nevyužíval na lokálne vysielanie. Ani ďalšiu námietku, uplatnenú v opravnom prostriedku, nepovažuje najvyšší súd za dôvodnú: navrhovateľ považuje napadnuté rozhodnutie za nepreskúmateľné pre nedostatok

dôvodov. Odvolací súd sa však stotožňuje s názorom odporkyne, že napadnuté rozhodnutie bolo vydané na základe dostatočne zisteného skutkového stavu veci, vychádza zo správneho právneho posúdenia, má všetky náležitosti ustanovené v § 47 zákona č. 71/1967 Zb., je riadne odôvodnené, pričom reaguje na námietky navrhovateľa uplatnené v rámci správneho konania. Na ďalšie námietky, ktoré navrhovateľ uplatnil až po začatí konania už najvyšší súd nemohol prihliadnuť, pretože v zmysle § 250h ods. 1 v spojení s § 250l ods. 2 OSP rozšíriť obsah napadnutia správneho rozhodnutia (ktorým sa rozumie nielen rozšírenie žaloby o ďalšie výroky, ale aj rozšírenie žalobných dôvodov) je možné iba v lehote na podanie opravného prostriedku.

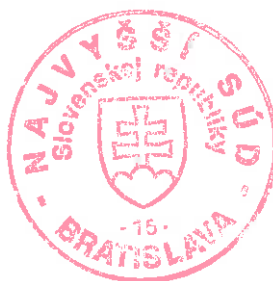
Keďže v rozsahu navrhovateľom vymedzených odvolacích dôvodov nebolo zistené pochybenie pri aplikácii relevantných zákonných ustanovení, Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na vyššie uvedené napadnuté rozhodnutie Rady podľa § 250q ods. 2 OSP potvrdil.

O trovách konania rozhodol najvyšší súd podľa § 250k ods. 1 v spojení s § 250l ods. 2 OSP tak, že navrhovateľovi ich náhradu nepriznal, lebo nebol úspešný.

O povinnosti navrhovateľa zaplatiť súdny poplatok za podaný opravný prostriedok vo výške 66 € rozhodol súd podľa § 2 ods. 4 veta druhá zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení neskorších predpisov, podľa ktorého poplatníkom je tiež ten, kto podal opravný prostriedok proti rozhodnutiu správneho orgánu a v konaní nebol úspešný. Výška poplatku bola určená podľa položky č. 10 písm. c/ Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu **n i e j e** prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 1. júla 2010

JUDr. Zuzana Ďurišová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Andrea Jánošíková